

Védelmi pénzt szednek, telefonon fenyegetnek, szétverik a kocsmádat – halljuk sokszor a vendéglátás, a szórakoztatás sötét oldaláról szóló pletykákat, városi legendákat. Ez alól Udvarhely sem kivétel.

Az egyik legfelkapottabb szórakozóhely vezetőjét, **Pethő Attilát** faggattuk, valóban így működik-e ez a világ.

Több mint egy éve, hogy átvetted az egyik legnépszerűbb udvarhelyi kávézót, a Mokkát, ami az átalakítás és a buli-paletta kiszélesítése után még komolyabb tényezője lett az éjszakai életnek.

Ez nem csak az én érdemem, a Mokkát a testvéremmel, Jocóval vezetjük, amiből ő is maximálisan kiveszi részét. Sőt, igazából az ő ötlete volt, hogy menjünk bele egy kicsit az éjszakába, és szervezzünk egy-két bulit. Sajnos, volt már rossz tapasztalatunk – az itthoni bulikban sokszor a feszült hangulat miatt nem érezhetted jól magad.

Tavaly októberben átvettük a helyiséget, november végére meglelt az átalakítás, kicsit felvarrtuk a kávézó arculatát.

Ez után jött az ötlet, hogy tartsunk bulikat, de az elképzelés az volt, hogy a szélesebb baráti körnek csináljuk, ahová eljönnek a haverok, és mi is egy jót bulizunk. Nem telt el egy hónap, és telt ház volt.

Már jöttek a panaszok, hogy kicsi a hely, bővíteni kellene. Tavasszal kinyitottuk az udvaron a nyári keretet, amit megpróbáltunk fiatalossá, a megszokotthoz képest mássá tenni. Felfestettük a graffitiket, az udvar hátsó részét újragondoltuk, más sátrakat tettünk, kicseréltük a foteleket. Megnöveltük a kinti bárpultot, de májustól úgy beindult a nyári kert, hogy még sokszor az sem volt elég. Észre sem vettük, és robbanásszerűen megnőttek a bulik.

Ez, gondolom, nem tetszett mindenkinek.

Ahogy kezdtünk nőni, úgy nőtt a konkurencia figyelme is irányunkba. Én ezt tudtam már akkor, amikor nekikezdtünk. Ha belemegyünk az éjszakába, akkor ott személyeskedéstől elkezdve minden lesz.

De az első néhány buli után sok pozitív visszajelzés jött. Szülők állítottak meg különböző helyeken, hogy a gyerekeik járnak a Mokkába, és ők mesélték, hogy nagyon rendben vannak a bulik, és sokkal nyugisabbak. Ezek adnak egy motivációt, hogy még azért is csináljad.

Persze nem minden volt gondtalan, mert a szomszédok jelentettek, hogy hangosak vagyunk. Az udvar zárt hely, de valóban kihallatszik a zene. Ez még nem lett volna olyan nagy probléma, az igazi gond a kapun kívül volt. Ott **ment az üvegek földhöz csapása, kiabálás, autós gyorsulások, dudálás, guminyikorgatás.** De ez már közterület, ami a rendőrség hatáskörébe tartozik.

Aztán a konkurenciától is próbáltak keresztbe tenni. Nem jelentettek fel a hivatalos szerveknél, mert sejthették, hogy minden engedélyünk és a könyvelés is naprakész. Egyszer meglátogattak, még a télen foglaltak egy szeparét a kávézóban. Azt hittem balhézni készülnek, de végül fogyasztottak, egy kicsit buliztak és elmentek. Jó darabig nem is jelentkeztek. Akkor épp egy Tóth Árpi buli volt, ami nem az ő világuk, s lehet, ha a hely nem jött be nekik.

Az első komolyabb összetűzés áprilisban volt. Alig tíz perce értem haza, csöngött a telefonom, a báros és a dj hívott, hogy kezd eldurvulni a helyzet.

Amikor bejöttem, láttam, hogy az egyikük újra itt van. Megkérdeztem, hogy miben segíthetek, de nem tudtunk szót érteni. Felszólítottam, hogy kint folytassuk ezt a beszélgetést. **Amikor elindultam kifele, hátulról megütött.**

Ekkor tiszta volt, hogy ezt másképp nem lehet elrendezni, az ők szintjükön, nyelvükön kell kommunikálni. A vendégek nagy része csak annyit látott, hogy a lokál tulajdonosa üti az egyik vendéget, de sajnos, a további fenyegetések és balhék elkerülésének ez volt ára.

Megérkeztek a barátai, akik **megfenyegettek, hogy mennyire meg fogom járni és felgyújtják a helyet,** de végül felkarolták a barátjukat, és elmentek.

Megtettem az ügyben a rendőrségi feljelentést. Utána még telefonon fenyegettek egy darabig, de éreztem, most van az a pont, amikor nem szabad hagynom magunkat megfélemlíteni. Akkor még nagyobb gőzerővel kezdtünk dolgozni a fejlesztéseken.

Az agresszióra még profibb buli helyszínnel válaszoltatok?

Ez csak motivált minket, hogy csináljunk egy olyan helyet, ahol jó a hangulat, nem kell, hogy elcsattanjon egy pofon sem, a vendégeknek nem kell félniük, ha jól érzik magukat. Ha feláll a székre, vagy véletlen lever egy poharat, akkor azért nem jár két pofon vagy egy orrtörés.

Itt egy este alatt 6-700 ember bulizik, de **ha balhé van, akkor nem kezdünk rugdosni, hanem csak egyszerűen megfogom, és kivezetem.** A

nyáron nem egyszer csináltam végig ezt is, de

senkinek nem kellett félnie, hogy túllőtt a célon, és ezért megalázzák.

A drogosokat nem tűröm meg, több olyan személy is van, akiket kitiltottam a Mokkából, de nem csak a bulikból, hanem kávézni sem szeretném meglátni. Itt ne áruljanak drogot!

Hogyan alakultak ezután az erőviszonyok?

Körülbelül egy hónap múlva felhívtak, hogy rendezzük az ügyet. Találkozót beszéltünk meg a mezőre. Nem akartam meghátrálni, ezért a megbeszéltek szerint egyedül mentem, hogy végleg rendezzük ezt a kérdést.

Körülbelül tizenöten érkeztek meg. Verekedés volt, amit végül a barátai állítottak le. Azóta nem kerestek, és nem is fenyegettek. **Tudtam, hogy ez lesz a végső ára annak, hogy békén hagyják a kávézót.**

Van szerződésed őrző-védő céggel? Ki védi a kávézót?

Akkor még nem volt, most az egyik helyi céggel van szerződéselem. De igazából én és még egy ember látjuk el ezt a feladatot, minden feltűnés nélkül.

Nem viselünk „Security” feliratú pólót, ha mégis összeszólalkoznak a vendégek, akkor azt diplomatikusan elintézem, a másik srácnak leginkább az a feladata, hogy megakadályozza, hogy üvegeket, poharakat vigyenek ki a lokálból. És persze, ha nem vagyok itt, akkor szétválasztja azokat, akik mégis balhéznak. De hangsúlyozom, csak ennyi, szétválasztja.

Működik a védelmi pénz az udvarhelyi szórakozó helyekkel szemben?

Régebb tudom, hogy volt, aki védelmi pénzt fizetett, mert azt csinálták, hogy **bementek az adott kocsmába, megfélemlítették a vendégeket, ha kellett, szétverték a helyet.**

Persze, hogy ezek után senki nem akart oda menni, ezért inkább fizettek, csak ne balhézzanak. Mostanában nem hallottam, hogy ez működne. Amikor nálunk balhéztak, telt ház volt, sokan látták, hogy mi történt, és futótűzként terjedt el, hogy ezeknek nemet is lehet mondani. Ez többeket is felbátoríthatott, mert azóta több kocsmá és kávézó is nyílt a városban.

A háttérben folyó rivalizálásokból, fenyegetőzésekéből, úgymond a szórakoztatóipar sötét oldalából mennyit lát, mennyit tapasztal meg az egyszerű vendég?

Szerencsére nagyon minimálisat. Néha lehet, ha a vendégek is szereznek egy-két negatív élményt, de ez a ritkább eset.

Beszélhetünk szervezett éjszakai alvilágról Udvarhelyen? Ha van, milyen módszerekkel dolgoznak?

Szerintem túlzás lenne alvilágról beszélni. Itt egyszerűen van néhány rossz fiú, akik bandába verődtek, és így mutatják az erejüket. Nem kell ide semmilyen módszer, egyszerűen az erőfitogtatással próbálnak hatni.

Falkába verődnek, így együtt erősebbnek látszanak s ez már elég, hogy valakinek úgy járjon a gyomra, mint a cimbalom, amikor megjelennek. Ha van egy lokálod, amit öt perc alatt „átrendeznek”, akkor elgondolkodsz, hogy érdemes-e csinálni vagy sem.

A cikkhez, az interjúalany kérésére, nem lehet hozzászólni.